

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

7DE ARG.

DEN 26 AUGUSTI 1906.

N° 48

OBS. Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes. **OBS.**

INNEHÅLL: Moritz Rubenson. — Kronprinsessans villa på Öland. — Stockholms Arbetareförening. — Intressant fynd af tidiga järnålderssärvar. — Frödings "Blixten" fotograferad. — "Bland bränningar" af B. Ström. — Krigsbroslagning öfver Dalälven. — Främmande örlogsmän på Stockholms redd. — Engelsk eskader på besök i Göteborg. — Den fruktansvärda naturkatastrofen i Chile. — Markmöte i Kronberg. — Ryska porträtt för dagen. — Flottmanöver — till lands. — Veckans porträttgalleri. — En Bellmansfäst i Amerika. — Halmstadlaxens pionjär. — Bemärkta svenskar i Amerika. — Ljungby horn.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1906

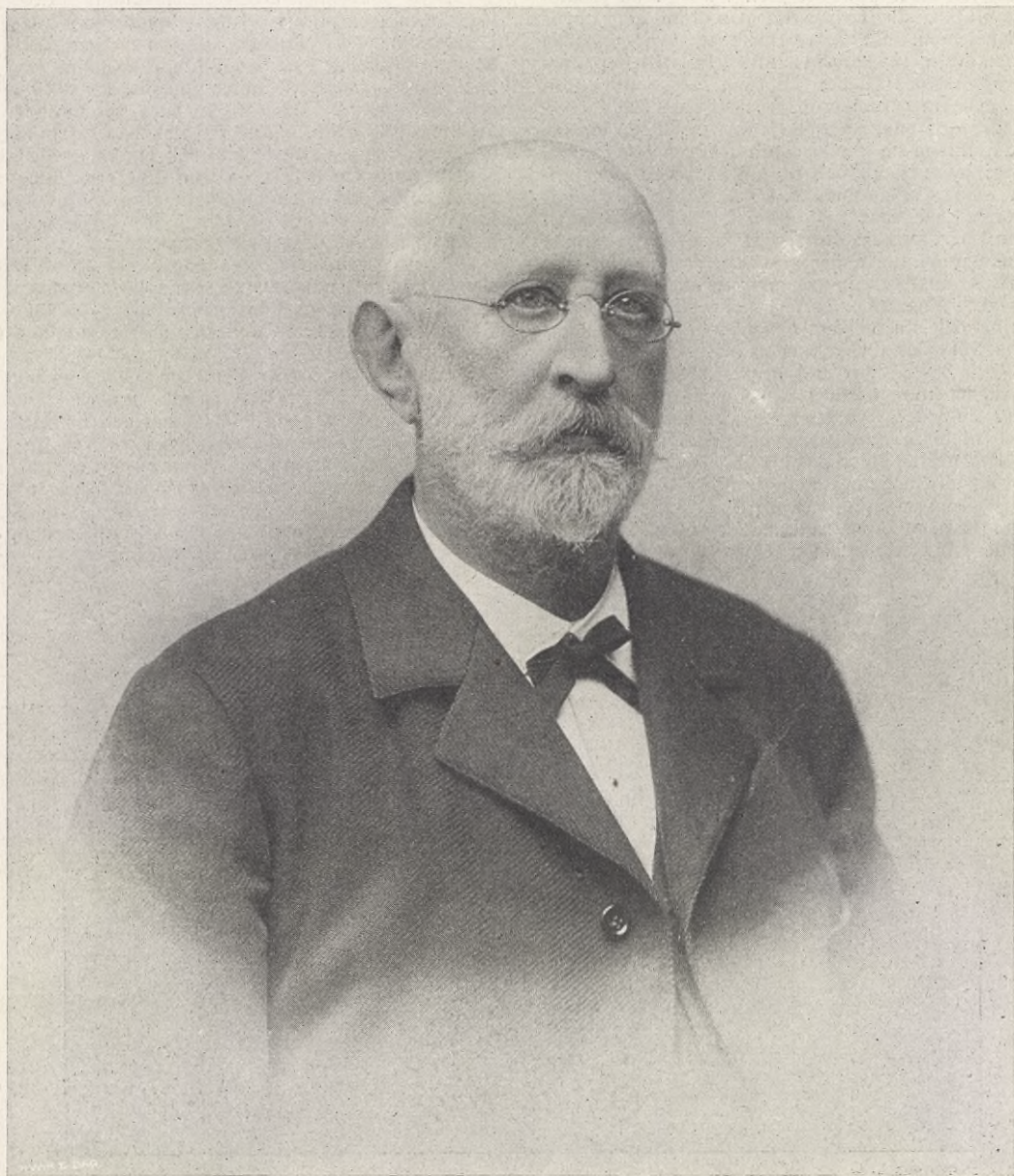

Foto. Florman, Stockholm.

Kliché : Kem. A. B. Bengt Sjöförsparre Stålm.—Gbg.

MORITZ RUBENSON.

F. D. SEKRETERARE I STOCKHOLMS STADSFULLMÄKTIGE.

MORITZ RUBENSON.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Stadsfullmäktiges i Stockholm f. d. sekreterare d:r Moritz Rubenson, som den 13 augusti afled vid Ronneby brunn, där han tillbringade sommaren, var en af hufvudstadens mest kända personer. Redan det yttre var i ögonen fallande och karaktäristiskt. Med hufvudet buret ovanligt högt och blicken riktad mot något obestämbart fjärran — liksom mot avenyer och torg, hvilka skulle växa fram och öka ut staden i framtiden — skred den gamle, kraftfulle mannen, högväxt, rak och stel, hvarje morgon och middag till och från sitt embetsrum vid Stora Nygatan. Och han hade rätt att bära hufvudet så högt. Ty, såsom rabbinen professor Klein yttrade i sitt tal vid begrafningen, en af de största som på senare tid ägt rum i hufvudstaden, Moritz Rubenson hade ständigt till sin devis sanning och rättvisa.

Han var i 37 år, från 1867 till 1904, stadsfullmäktiges sekreterare, hvilken befattning han vid endast 33 års ålder tillträdde efter att 1857 ha promoverats till fil. d:r i Uppsala och 1865 aflagt juris kandidatexamen. En sekreterarepost, kan en sådan verkligen vara så betydelsefull? Ja, ifall den uppfattas och skötes på det sätt, som Moritz Rubenson gjorde, och om såsom grundlag ligga hans djupgående kunskaper och enorma arbetsförmåga. Under den tid, som d:r Rubenson var stadsfullmäktiges sekreterare, har Stockholm vuxit och utvecklats på ett för europeiska städer allenastående sätt. Stadsfullmäktiges sekreterare har haft att utföra ett oräkneligt antal ärenden, har förrättat svåra, den största noggrannhet kräfvande utredningar, har granskat, ordnat eller rent af skrivit alla beredningsutskottets utlåtanden och memorial. Men än mer! Genom sin öfverlägsna begåfning och sin oafslåtna omtanke beträffande kommunens väl blef d:r Rubenson i mycket initiativgivande och hade stort inflytande. Och han skulle med skäl ha kunnat kallas Stockholms stads historio-graf, ty de väljiga volymer, som han, tack vare sin väl tolf timmars arbetsdag, allt sedan 1869 publicerade, "Berättelser öfver Stockholms kommunalförvaltning", utgöra ingenting mindre än stadens historia under de gångna åren. Det har också blifvit sagdt, att d:r Rubenson utträtt ensam för staden lika mycket som ett helt statistiskt embetsverk. Och vill

man se, huru klart och intressant han kunde skriva om sin stora kärlek, Stockholms stad, skall man läsa de afdelningar han författat i det 1897 utgifna stora verket "Stockholm, Sveriges hufvudstad" eller i den 1905 af honom utgifna boken "Smärre uppsatser i kommunala och politiska ämnen" där han bland annat gifvit korta men ytterst innehållsrika sammandrag rörande hufvudstadens utveckling. Man finner här också förklaringar beträffande stadens tomtpolitik, hvilken utan tvifvel utgjort en hufvudsaklig anledning till nu varande högt uppdrifna hyror i Stockholm. Man skall dock icke tro, att d:r Rubenson ansåg det bestående för enbart bra. Han var, ehuru hysande konservativa åsikter, likväl en oförskräckt kritiker, och han ansåg, att detta system, som är rådande i afseende på kommunalstyrelsen och oafönlade verkställande delegationer icke längre motsvarade behofvet för en så stor stad som Stockholm.

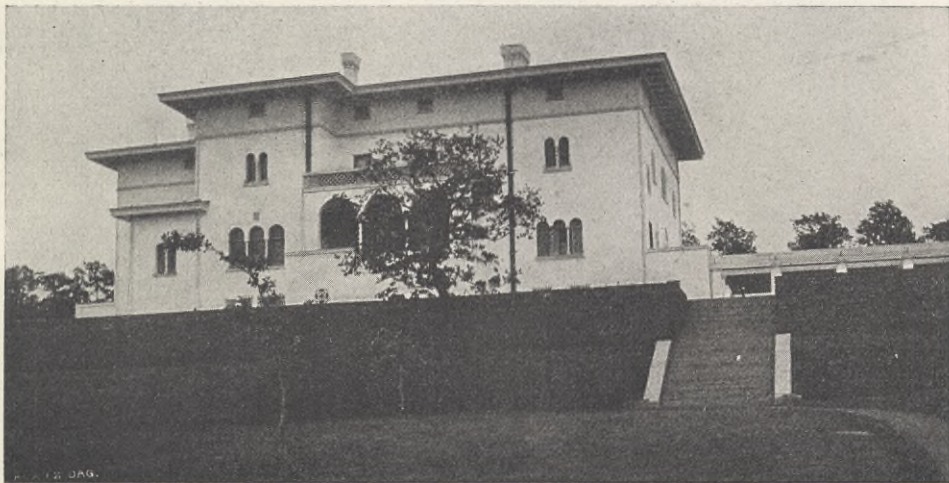
Den outröttligt arbetande mannens skicklighet togs äfven i anspråk i många kommittéer samt äfven i riksdagen. D:r Rubenson var nämligen 1873—84 ledamot af Andra kammaren för Stockholms stad där han skarpt uppträdde mot landmannapartiets försvars- och skattepolitik. Han hade flera synnerligen bemärkta anföranden. Särskildt gick han skarpt tillrätta med *»*vingleri och alla försök att framställa saker och ting på annat sätt, än som öfverensstämde med verkligheten. Hans utomordentliga minne af hvad som gjorts och sagts vid föregående tillfällen gjorde honom farlig för flera riksdagskoryfärer.

Moritz Rubenson blef under sitt lif på många sätt hedrad och utmärkt. Han innehade ordenstecken af hög rang stadens tjänstemän läto då han vid fyllda 70 år lämnade sekreterareposten prägla en minnesmedalj i guld med hans bild, och mosaiska församlingen uppdrog åt Hanna Pauli att måla hans porträtt.

Han satte nog värde på alla dessa hedersbevis liksom på lifvets goda i allmänhet och umgängeslifvet, ty han var ingen enstöring, i trots af sitt kalla yttre. Men han satte mest värde på sitt arbete. Om snille — såsom någon stor skriftställare yttrat — är tålmodigt, aldrig svikande arbete i en idés tjänst, då var Moritz Rubenson på sitt sätt en snillrik man, och hans idé var Stockholms stads välgång.

O. R.

KRONPRINSESSANS VILLA PÅ ÖLAND.

Anatörfoto. M. L.

SOLLIDEN PÅ ALFVARET, NÄRA BORGHOLM.

Kliché: Bengt Skjerveparre.

STOCKHOLMS ARBETAREFÖRENING.

HVAR 8 DAGS fotograf & Stilm.

STOCKHOLMS ARBETARE-
FÖRENINGENS BYGGNAD.

HVAR 8 DAG.

Stockholms Arbetareförening firade den 19 aug. sitt 40-årsjubileum med en fäst på föreningens högtidsklädda lokal i föreningens byggnad Malmskillnadsgatan 52. Denna byggnad, dit föreningen inflyttade 1882, kommer sannolikt att inköpas af Stockholms stad i och för Kungsgatans framdragande.

Stockholms Arbetareförening har, innan de moderna fackförbundens tillkomst, spelat en betydande roll. Men den har alltid varit af ganska moderat skaplynne. Föreningen har särskildt verkat genom en sjuk- och begravningskassa, som efter 30 år utbetalat i hjälp 600,000 kr., genom ett större bibliotek och lärum, genom olika kurser och populära föredrag af framstående vetenskapsmän, o. s. v. Äfven i tidens stora frågor har föreningen gjort sig hörd och haft inflytande genom diskussionsmöten och olika framställningar.

H. 8. D. lämnar härmed en exteriör af byggnaden samt en gruppbild af Stockholms Arbetareförenings styrelse.

STOCKHOLMS ARBETAREFÖRENINGENS STYRELSE.

Sittande från vänster å foton: S. A. Landmark, bibliotekarie; C. Lindblad, ordförande; J. P. Velander, v. ordförande. *Stående:* A. L. Davidsson, sekreterare; G. A. Källbom, bibliotekarie; J. L. Rudenius, v. kassör; J. S. Ståhl, bibliotekarie; J. W. Kindberg, sekreterare; J. W. Moréus, kassör.

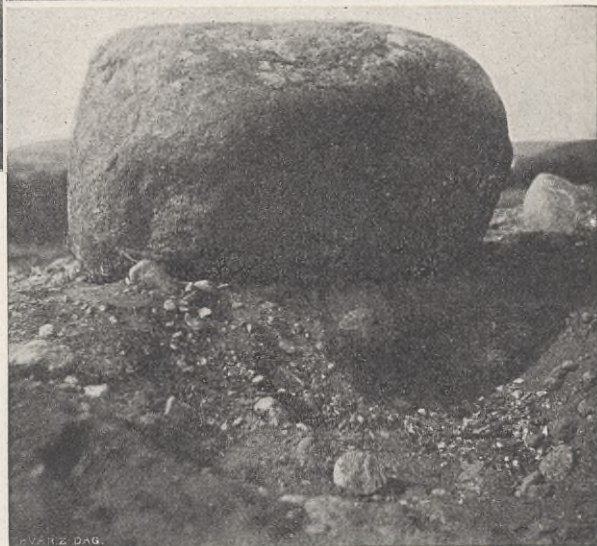
INTRESSANT FYND AF TIDIGA JÄRNÅLDERSGRAFVAR.

Efter fotografier.

GRAF MED BRÄNDA BEN NEDLAGDA I EN LERURNA
Efter utgrävningen.

Strax norr om Skogome gård i Säfve socken på Hisingen ligger en väldig ås, från hvilken grus tages för terrasseringen af den nya Bohusbanan. Där varnades för en tid sedan af de arbetare, som schaktade bort den öfverst liggande myllan att ett slags forntida grafvar förekommo under denna. Saken inrapporterades till antikvitetsakademien. För dess räkning har nu riksantikvarien låtit undersöka dessa grafvar, som alla visat sig härröra från ett tidigt skede af järnåldern och äro något äldre än vår tideräkning. Inalles ett trettiotal grafvar eller lämningar efter sådana hafva undersökts. De voro alla s. k. brandgrafvar eller grafvar efter döda, som man bränt på bål. Från bålet har man samlat ihop benen efter den brände, lagt dem i en konstlös urna, grävt en liten grop i marken och där nedsatt urnan samt fyllt gropen med jord. I urnan har man någon gång nedlagt ett eller annat föremål af järn såsom spännen eller s. k. fibulor,

Kliché: Bengt Silfverparre.

GRAF FÖRE UTGRÄFNINGEN.
GRAF MED BRÄNDA BEN OCH LÄMNINGAR AF HARZTÄTNING. STENEN AFVÄLTAD. Efter utgrävningen.

oftast en liten skära.

Stundom har man lagt benen i ett kärl af trä i stället för af lera, hvilket man kunnat sluta sig till däraf, att man träffat på bitar af harz, med hvilket kärlet varit tätadt i fogen mellan botten och den böjda sidoväggen. Dessa harzbitar bära tydliga märken efter träfib-erna.

En och annan graf har man täckt med en sten, tvänne af grafvarne med ett par väldiga rullstensblock. Alla de öfriga voro icke på något sätt

Efter fotografier.

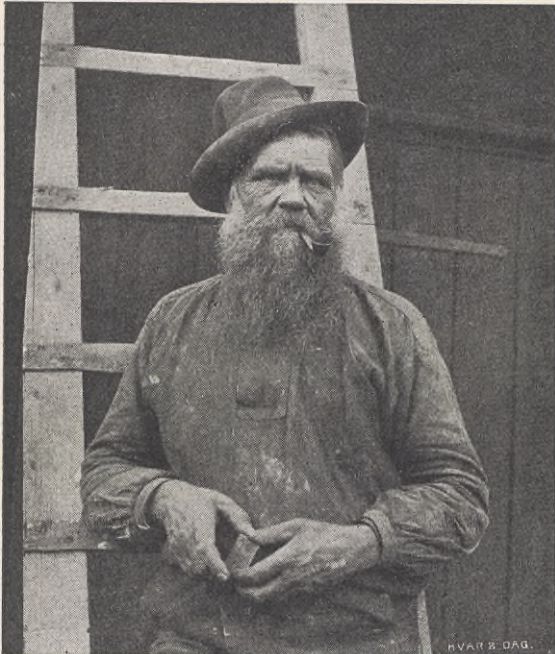
GRUSBANK VID SKOGOME, där grafvyndet gjorts. Grafvarne hafva legat öfverst uppe på banken.

Kliché: Bengt Silfverparre.

synliga ofvan jord. Denna omständighet, att dylika grafvar vanligen ej synas ofvan jord, är anledningen till, att man tills nyligen ej fått kännedom om några sådana i vårt land. Man har länge trott, att dylika "urnegravvar", som äro vanliga i grannländerna söderut, äfven skulle finnas hos oss. Men först under de senaste åren hafva dylika grafvar börjat komma i dagen, senast i våras ett vid Grums i Värmland och för några år sedan ett nära Skara, detta senare i en grusgrop liksom det vid Skogome.

Efter dessa upptäckter kan man hoppas, att flera sådana graffält efter hand skola påträffas. Grafvarne äro visserligen ofta fattiga, men lämna dock en intressant belysning af den tidens grafskick. Hvar och en, som observerar en sådan brandgraf — grusgroparna förtjäna särskildt att uppmärksammas — bör anmäla det för antikvitetsakademien eller för den fornminnesförening, inom hvars område platsen är belägen. Genom en sådan anmälan kan man bidra till att vidga och fördjupa kunskapen om vårt lands forntid.

FRÖDINGS »BLIXTEN» FOTOGRAFERAD.

Efter porträtt.

Klické: Bengt Silfverman

JOHAN BLIXT, den man som för Gustaf Fröding berättat de flesta af hans "paschaser". Har aldrig förut varit fotograferad.

— — —

*Ty i rägglor och ramsor var Blixten slängd
och visor han kunde i mängd,
och han sjöng och han ljög,
medan pipan han sög
med en uppsyn förbistradt befängd.*

*Och han ramsade rägglor om häxor och troll
och om irrfärder rakt bort i stoll
och om Hin och hans mor
och hur själf han for
med Hin onde till månen i såll.*

*Eller ock satt han högt öfver svalornas bon
som en kung, som en kung på sin tron,
med sin svarta kropp
på en skorstenstopp
lik Hin onde i egen person.*

*Och han hvisslade hvasst och han joddlade gällt
Så det ljöd öfver dalar och fält . . .*

— — —

BLAND BRÄNNINGAR.

FÖR HVAR 8 DAG AF B. STRÖM.

Länge hade nöden gått omkring i bygden därute i skärgården. Sillfisket hade aldeles slagit fel detta år, och redan tidigt på sensommaren hade den fruktansvärda börjat sin vandring. Först hade hon besökt de fattiga kojorna längst ute i hafsbandet och sedan dragit sig längre in i skärgården med oroväckande hastighet. Nu hade hon stannat i en liten fiskarstuga, belägen afsides invid mynningen af en lång, smal vik, hvilken från den stora fjärden sköt in mellan höga klippor, ständigt nötta och frätta af oroliga böljor. Hittills hade hon legat där så ensam och fridfull, den lilla stugan, hennes invånare hade sällan eller aldrig sett någon främling träda öfver den höga tröskeln in under det låga, sotiga taket. Man kände ej nöden; man hade lefvat lugnt, utan vidare bekymmer för morgondagen, emedan man ständigt haft tillräckligt med bröd. Under sådana förhållanden var det ej underligt, att man satt spörjande och häpen, då nöden en dag steg öfver tröskeln och utan att bedja om lof slog sig till ro i stugan. Till att börja med lugnade man sig med att den objudna gästen snart skulle draga sina färde, men då så ej skedde, utan man såg, att hon ämnade stanna kvar,

kom så småningom förskräckelsen att gränsa till öfvertviflan.

"Far" hade kommit hem redan tidigt på hösten, trött och missmodig öfver den ringa fångsten, och satt nu för det mesta inne i kammaren vid bordet, grubblande och sneglande på "mor", som gick ute i köket och stökade. Hittills hade det väl gått an för *hon* om åtminstone, men nu började det blifva värre; inkomsterna hade denna gång varit så knappa, att tobaksförrådet ej kunnat få någon tillökning, och nu hade han intet att trösta sig med i eländet . . . Nu satt mannen som vanligt inne i "storstugan", medan hustrun stannade vid spiselns ute i det lilla köket. Pojkarna, Per och Anders, "lekte båt" med ett par pallar, och lilla Kerstin satt bredvid dem på golvet och klädde på sin docka, som i år ej fått något nytt förkläde . . .

— Mor, sade fiskaren, jag får allt lof att ro öfver till Per Anders' ett tag och försöka få låna litet pengar. Det här går inte längre.

— Kära du, svarade hustrun, hastigt uppklyande, hvarför har du inte tänkt på det förut? Visst lånar han oss. Han som . . .

Amatörfoto.

Kilohé i Kem. A.-B. Bengt Sjöförsparre Skilm—Gbg

KRIGSBROSLAGNING ÖFVER DALÄLFVEN. Öfverste Blaim (X).

Öfversten vid österrikiska genistaben Blaim, som bekant Sveriges delegerade i svensk-norska gränsfästningskommissionen, aflade i början af månaden ett besök på Laxön, hvarvid en del uppvisningar i såväl fält- som krigsbroslagning ägde rum.

— Var inte så säker! Vi ha aldrig behöft låna något förr vi . . . I alla fall ger jag mig iväg.

Tidigt följande morgon sköt Jan Ols' båt ut från land för spända segel, föll en stund för vinden, men svängde sedan upp och stäfvade med god fart ut mot den öppna fjorden. Det var en lång sträcka han hade att tillryggalägga, men vinden var god, och det kände han sig glad öfver. Han satt hopkrupen i aktern, skamsen som en hund; hur skulle han kunna vara annat när "snuggan", den kära snuggan, hans enda förströelse och glädje, låg hemma på bordet och han inte hade så mycket som en styfver att köpa tobak för. Han mindes ej den dag, då han varit på en seglats utan pipan, och han kunde öfver hufvud taget ej begripa, hur det skulle kunna gå att segla utan tobak. Men han måste ju försöka, och till hans förvåning gick det som det brukade. Fastän ej pipan hängde i mungipan kunde ej en enda stormby öfverraska honom; båten flög jämnt och utan stötar öfver vågorna — men gud skall veta att mannen tyckte vågskvalpet lät dystert och entonigt. Bruset om stäfven och stänket upp mot sidorna kunde ej som förr rycka upp honom. I stället påminde han sig hvad han måste försaka och så flögo tankarne tillbaka akteröfver till hemmet och sedan föröfver till den

burgne bonden, han nu var på väg att besöka. Han skulle tala om för Per Anders alldeles hur han hade det ställdt, och säkert skulle han då få låna, åtminstone till det allra nödvändigaste. Men hur skulle det gå om han ej fick låna, något så förskräckligt ville han ej tänka på. Nog skulle han få något, fastän han ju visste, att Per Anders höll på styfvern. Och det gryende hoppet vardt till visshet. Nu satt han och log mot hafvet. Han tyckte sig känna pipmunstycket mellan läpparna och väntade blott på att få se röken tränga sig upp och skingras af vinden. Fräsandet föröfver antog den gamla vanliga, glada tonen och skvalpet mot bottenplankorna ljöd som musik; han tyckte sig till och med märka hur hans vänner vågorna täflade om att kasta sig mot aktern af hans båt för att drifva den framåt. Ett nästan lyckligt leende uppmjukade de hårda dragen i hans väderbitna ansikte, och med säker hand styrde han kurs mot de i fjärran framträdande landkonturerna.

* * *

Det hade mörknat. Vågorna, som mistat sin blågröna skiftning, rullade mörka och hotfulla mot kustens klippor. Svarta moln seglade i rasande fart

MEDARBETARE TILL HVAR 8 DAGS PORTRÄTTGALLERI.

Redaktionen är hvar och en tacksam som *insänder förslag till införande af porträtt* åtföljdt af sådana *allmänna uppgifter* att ett införande kan ifrågasättas. Då *redaktionen anser detta vara fallet*, **INSÄNDA VI** till vederbörande direkt en anhållan om *lån* af porträtt jämte särskilda (olika) blanketter att ifylla med noggranna uppgifter. Till ledning för intresserade medarbetare vilja vi påpeka:

att H. 8 D. bestrider alla kostnader för reproduktion och införande af porträtt;

att i fråga om *födelsedagar* sådana böra meddelas helst omkring en månad före bemärkelsedagen,

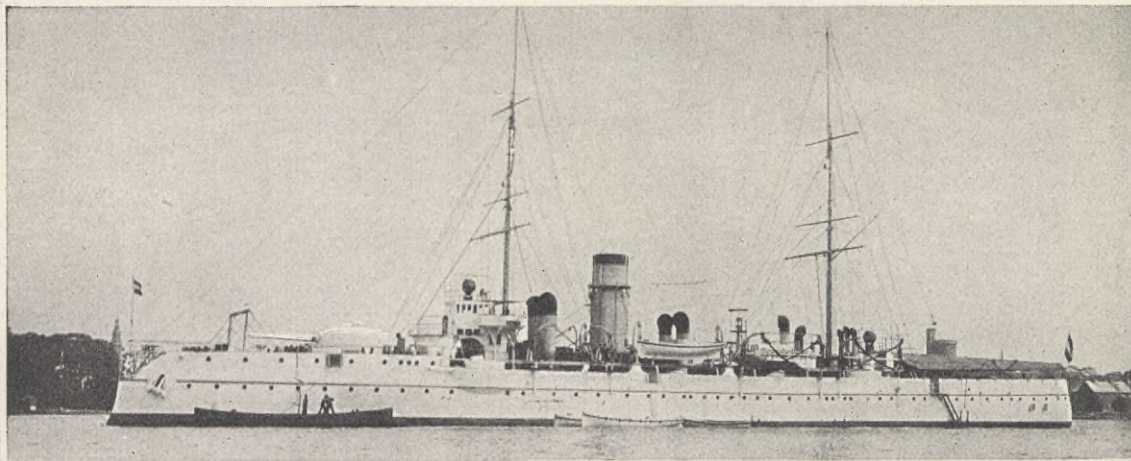
samt att vi *endast införa jämna 10-års-eventuellt 5-årsperioder*, (d. v. s. 50, 60, 70 etc., event. 55, 65, 75 etc. år);

att Redaktionen, som är fullständigt opartisk, *måste helt förbehålla sig att afgöra hvarje förslags antagande eller ej*;

att vår framställning om medarbetareskap främst afser *erhållande af uppgifter om framstående civila personer, hvilka icke finnas närmare omnämnda i matriklar eller årskalendrar.*

Redaktionen.

FRÄMMANDE ÖRLOGSMÄN PÅ STOCKHOLMS REDD.

HVAR 8 DAGS fotograf af Sthlm.

HOLLÄNDSKE ÖRLOGSMÄN-
NEN MARTEN HARPERTZ
TROMP.

Stockholm har nyligen fått besök af tvenne utländska örlogsmän, som ådragit sig mycken uppmärksamhet ute på reddan. *Marten Harpertz Tromp*, är Hollands största örlogsfartyg. Det löpte af stapeln 1904. Det har emellertid redan ett systerskepp under byggnad, hvarjämte under åren 1900—1902 nybyggts ej mindre än tre med det samma nästan jämn goda fartyg.

Dess displacement är 5295 ton och det gör en fart af 17 knop. Bestyckningen utgöres af två 24 centimeters, fyra 15 cm., åtta 75 mm. och fyra 37 mm. kanoner. Fartyget har, utom officerare, en besättning på 400 man.

”Tromp” är uppkallad efter den holländske sjöhjälten Martin Harpertzoon Tromp, född 1594, död 1653, och på sin tid öfverbefälhafvare för holländska flottan, då denna stod i sin glansperiod.

HVAR 8 DAGS fotograf af Sthlm.

BRASILIANSKA KORVETTEN BENJAMIN CONSTANT.

Kilohé i Kom. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm.—Öbg

Benjamin Constant är ett Brasilianskt skolskepp för officerare, hvilket har utom 40 officerare och 350 mans besättning 40 elever.

Fartyget är byggdt 1892 och är ett af Brasiliens äldre örlogsfartyg. Det mäter 2,750 ton. Bestyckningen utgöres af fyra 15 cm., åtta 12 cm., två 75 mm. och två 37 mm. snabbskjutande kanoner samt fyra mitraljörer och fyra torpedtuber.

öfver fästet, men ej en droppe regn föll; endast den stigande och fallande rytmen af vågbruset hördes genom natten. Midt ute på fjärden där vågorna reste sig hvitkammiga i höjden, skars deras bana af en båtstäf lika mörk och dyster som de själfva. Det lappade seglet spändes hårdt, och tråvirket knarrade och knakade i följd af det våldsamma trycket. Vindens tjut och böljornas dån, då de slog mot skrofvat, var öronbedöfvande, men det var ingen som hörde det. Den vid rodröt hopsjunkna gestalten hade låtit hufvudet sjunka ned mot bröstet, och ehuru den seniga handen med ett kraftigt grepp omslöt rorkulden, och blicken då och då höjdes mot seglet, voro tankarna ständigt där hemma i den fattiga lilla stugan, hvarest det nu skulle bli dubbelt så fattigt och eländigt.

— Hvarför hade han farit? Hade det ej varit bättre att sitta hemma och äta sitt knappa bröd och tro att någon ville hjälpa än att begifva sig ut för att endast få veta hur långt hjälpen var borta. Hur skulle det nu bli? Hur skulle det gå för dem, sedan

den sista, den enda utvägen pröfvats? Hade de nu endast att lägga sig ned och dö? . . . En gång rätades ryggen upp, hufvudet kastades trotsigt tillbaka, ur ögonen sköt en hemsk ljungande blick ut i mörkret och handen knöt sig med jättekraft om rorkulden. Läpparna rördes sakta och mellan dem framprässades ett hest, hviskande ljud. Så föll kroppen åter samman, och i hopplös förtviflan böjdes hufvudet mot det af dof vrede skälfvande bröstet. Han kände att han dock måste böja sig för ödet, böja sig för den som var starkare än han . . . Men i den lilla stugan sutto makan och barnen, stirrande med hoppfulla blickar ut öfver hafvet, väntande på far som skulle komma hem med y glädje och hopp

* * *

En vecka nade gått. Dagen hade varit vacker med strålände solsken, men mot aftonen drefvo moln upp på himlen, hvilka så småningom skockade sig i

(Forts. å sid. 771.)

ENGELSK ESKADER PÅ BESÖK I GÖTEBORG.

Göteborg gästas för närvarande af en engelsk eskader bestående af de trenne örlogsmännen Euryalus, Sutley och Hogue som den 18 på morgonen gingo för ankar ute på Rifö fjord.

En svensk eskader bestående af pansarbåtarne Niord, Oden och Manligheten, torpedkryssaren Jacob Bagge och flaggskeppet Åran var gästerna till möte.

Med anledning af besöket har Drott med konungen ombord inkommit från Marstrand.

Foto. Svinman, Göteborg.

Kilohé: Kem. A.-B. Bengt Sjöförsärrare Skalm—Gbg.

1. EURYALUS. 2. SUTLEY. 3. HOGUE.

DEN FRUKTANSVÄRDA NATURKATASTROFEN I CHILE.

HVAR 2. DAG.

VALPARAISO, TOTALVY AF DEN TILL STÖRSTA DELEN ÖDELAGDA STADEN I »PARADISDALEN».

Valparaiso är medelpunkten för hela Chiles handel och industri. Den västra delen af staden, Puerto, är den äldsta. Här ligga de förnämsta offentliga byggnaderna och handelskontoren. Skild från Puerto genom en udde ligger den nya och vid olyckan svårast hemsökta stadsdelen El Amendral.

EFTER FOTOGRAFI.

Efter porträtt.

EN TYPISK CHILENSK SKÖNHET: Mme Consino som äger en stor del af Valparaiso.

Åter har telegrafn spridit sorgebudet om en jordbävning af kanske än mera ödeläggande kraft än den katastrof i Kalifornien från hvilken världen nyss hämtat sig. Det är denna gång Chile som hem-söks. Dess hufvudstad Valparaiso, "paradisalen", är till stora delar förstörd, så ock mindre städer och byar i dess närhet. Förlusten af människolif torde

Efter fotografi.

VALPARAISO: Calle San Juan de Dios, en af hufvudgatorna.
INTERIÖR AF EN BONDGÅRD NÄRA VALPARAISO.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre Skilm.—Öbg

dock vara betydligt mindre än från början antogs. Någon fara för hungersnöd och vattenbrist föreligger lyckligtvis icke.

MONARKMÖTET I KRONBERG.

Efter fotografien

Kronb. K. A. B. Bengt Sjöberg parre Sjöhm—Öby

KONUNG EDWARDS ANKOMST TILL KRONBERG.

KEJSAR WILHELM TAR AFSKED AF SIN KUNGLIGE GÄST.

KEJSAR WILHELM OCH KONUNG EDWARD I AUTOMOBIL.

Monarkmötet i Kronberg har såsom alltid brukar vara fallet vid dylika tillfällen varit föremål för en oändlig massa kannstöperier. Hvar dess "politiska" betydelse ligger är ganska ovisst. Det är att hoppas, att till redsställelsen i de båda stora rikena skall visa

sig långvarig. Visiten är i alla händelser ett led i de bemödanden som göres till utplånande af det skäligen kyliga förhållande som råder eller åtminstone rådt mellan Tyskland och England.

(Forts. från sid. 767).

väster, bådande storm. Snart var himlahalvvet alldeles blysvart; vinden friskade i, och hafvet började bli oroligt. Vågorna gingo snart hvita och skummet på deras ryggar lyste genom mörkret. Det var samma slags väderlek nu, som den natten, då Jan var på hemvägen från sitt besök hos grannen. Molnen hängde tunga och svarta utan att lämna från sig en droppe regn, och vinden dref väldiga vågor mot kliporna . . . Så med en gång sprang stormen lös. Råget blandadt med hagel störtade i massor ned ur de

mörka molnen, som då och då upplystes af väldiga blixtar; hafvet vältrade sig i fracga och en tät dimma började breda ut sig. Inne i Jan Ols' lilla stuga där nöden redan satt sin prägel, sutto de ännu unga makarne tillsammans vid det stora furubordet och sågo med bekymrade blickar ut mot det apprörda hafvet. Råget piskade rutan utan uppehåll, och en och annan droppe silade sig ned genom det bristfälliga taket. Med undantag af de ögonblick, då det bländande blåaktiga ljuset af någon blyxt upplyste rummet, låg detta i djupt mörker.

Efter porträtt.

D. A. FILOSOFOFF.
Handelsminister.

Som bekant har det för Stolypin varit förenat med icke vanlig svårighet att konstruera ett kabinett. Så som dess bildning gestaltat sig — och så som för öfrigt händelserna ge vid handen — är hofpartiet ännu det mäktigaste.

Filosofov har länge tjänstgjort vid rikskontrollen och utnämndes till rikskontrollör medan Witte var minister. Under Wittes tid visade han vänstersympatier, men har ej utöfvat någon aktivitet som vänsterman.

PETER ISVOLSKIJ.
Den heliga synodens nye öfverprokurator.

ningar och har alltså det närmaste intresse af den brännande agrarfrågan. Han tillhör det agrarförbund som har till mål att upprätthålla de stora jordegdomarne i Ryssland.

Den nye öfverprokuratorn har senast beklädt posten som upplysningsministeradjoint. Han är endast 43 år gammal.

KILBÄ: Ernst Silfverparre.

FURST BORIS VASILTJEKOFF.
Jordbruksminister.

Den nye jordbruksministern furst Vasil'tjekoff är ägare till oerhördt vidsträckt jordbesittning.

— Det här blir aldrig väl. Tänk om åskan slog ned, utbrast hustrun ängsligt.

— Så är ingen skada skedd, menar du, kom svaret vresigt.

— Fy, så du säger! Vi få tacka Gud för det vi ha!

— Och hvad är det vi ha då? Ha vi kanske inte fått svälta nu en lång tid och det bara för att den uslingen . . .

— Tyst, tyst! Du får inte ta' det för hårdt! Han, som hjälpt oss hittills, skall göra det också nu. Det enda han fordrar är tål . . . Tyst! Hvad var det? Ett skott! . . . Så, ännu ett! Herre Gud, ett skepp i nöd! Jan du, hur skall . . .

Här afbröt hon sig hastigt, då hon såg mannen utan ett ord fatta mössan och rusa på dörren.

— Jan, Jan, hvad tar du dig till? Inte ämnar du väl . . .

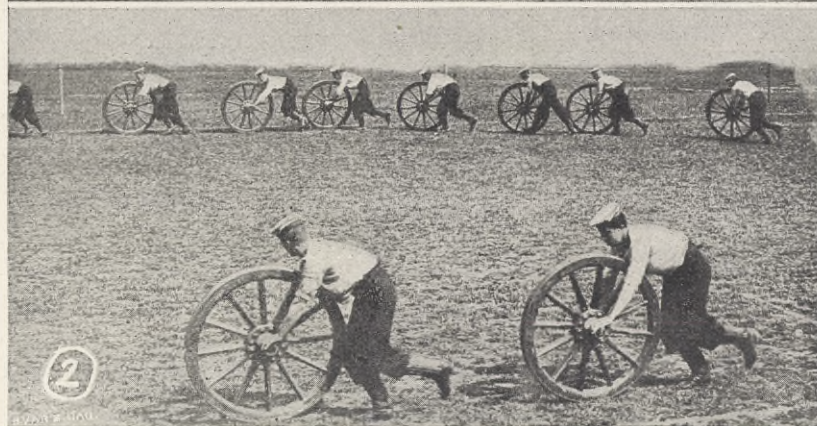
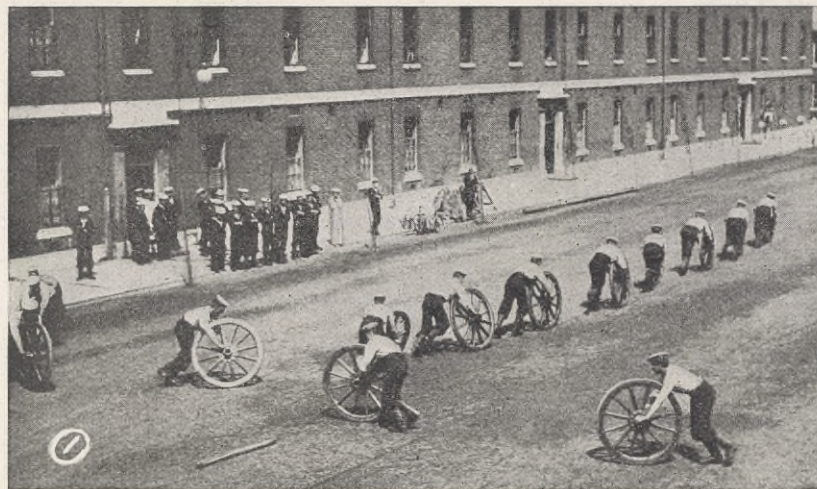
Men Jan hörde ej. Han var redan halfvägs till båthuset, och många minuter dröjde det ej förrän han befann sig gungande ute bland de fräsande sjöarna. Det var ett vansinnigt företag, att ensam begifva sig ut till hafs i denna storm, och mannen visste det. Under andra förhållanden skulle han aldrig försökt sig på ett dylikt vågspel, men i den sinnesstämning, han nu var, önskade han intet hällre, än att en stund komma bort från sig själf och för ett ögonblick glömma eländet omkring sig. Han stod ju dessutom redan på förtviflans brant, hvad betydde döden för honom? . . .

Det blef ett hårdt arbete, och en god stund förföt, innan han ansåg sig klar för de väldiga brännin-

garne. Så bar det af hän i dimman; ledd af det ännu pågående ojämna skjutandet, styrde han utåt på vinst och förlust. Han visste, att här gällde det lifvet för många, att snabbhet var det enda afgörande, och han satte in i spelet all sin kraft. Med ens hade han glömt nöden och all den förbittring, han känt under långa höstkvällar, han kände sin styrka växa hvarje minut. Det var som en tung sten fallit från hans bröst. Så ville han hafva det. Nu var han åter människa . . . Och årtagen blefvo kraftigare och mera taktfasta, allt eftersom tiden gick. Båten hoppade som ett skal bland vågorna, då och då bröt en sjö in i farkosten, som nästan tycktes begrafva roddaren. Men framåt gick det, tum för tum. Så upphörde skjutandet, Jan såg sig om. På blott några famnars afstånd föröfver upptäckte han genom dimman ett mörkt föremål, ett vrak, uppkastadt bland bränningarna. Här gällde det att öka farten, kosta hvad det ville. Och hårdare blef kampen. De slappnande senorna spändes åter med öfvermänsklig styrka, händerna slöto sig om trät, så att blod slipprade ut mellan naglarna, och ådrorna i pannan voro hårdt spända. Ännu några årtag och han skulle vara framme. Då genomtränges luften af ett skarpt, skärande ljud, som ögonblicket därpå följes af ett öronbedöfvande brak. Vraket har rämnat . . . I den väldiga hvirveln dragas människor ned i djupet, och deras korta ängestkrin upplösas och drunkna i stormens dån — Jan är framme. Ett ögonblick ser han omkring sig med fasa; så upptäcker han ett hufvud invid spillran af en rå, och ilar till hjälp. Efter oerhörda ansträngningar har han dragit upp den halft liflösa kroppen

(Forts. å sid. 775.)

FLOTTMANÖVER — TILL LANDS

HVAR 8 DAG

Efter fotografier.

UNIKA FOTOGRAFIER AF MANÖVRAR MED TUNGA KANONHJUL, BELYSANDE ÖRLOGSSKEPPENS TAKTISKA RÖRELSE TILL HAFS.

Kilohé : Kem. A.-B. Hengt Skiffersparre Sthlm.—Öbg

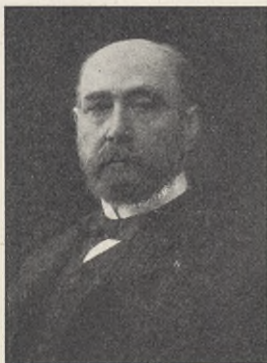
1. "Flottan" rycker ut i slaglinie. 2. Delar sig i två divisioner för att sedan återvända till den ursprungliga formationen. 3. Ny kurs sättes, och slaglinie bildas, förberedelse till 4. "knip-tångs"-manövern, då skeppen hafva att mötas på nära håll och risken för kollision är stor, om icke allt går med den största precision. 5. Flottan på redden färdig att vid första signal lyfta ankar.

En god skematisk öfverblick öfver en örlogsfloTTas manövrering — allt ledes ju till hafs genom signaler från amiralens flaggskepp — lämna de uppvisningar med kanonhjul, hvarifrån vi meddela några intressanta bilder.

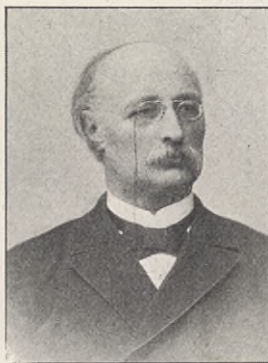
S. J. SVENSSON.

Apotekare Sven Johan Svensson i Malmköping fyllde den 17 aug. 75 år. Innehär sedan 64 personliga privilegiet å apoteket i Malmköping. Ledamot af kommunalfullmäktige, kyrko- och skolrådet i Malmköping, styrelseledamot i Villättinge sparbank, m. m.

G. A. BASTMAN.

Grosshandlaren Georg A. Bastman i Stockholm fyllde den 10 aug. 70 år. Sedan 58 handlande och borgare i Stockholm. Led. af kyrkorådet i finska församlingen samt kassaförvaltare därst. 22 år, kassaförvaltare uti Svenska jägarförbundets centralafdelning i 32 år. Framstående jägare.

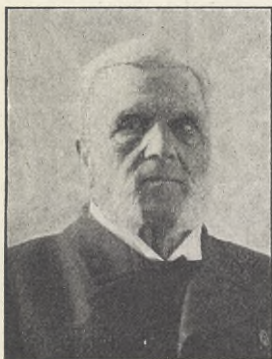
C. G. LUNDQUIST.

Professor Carl Gustaf Lundquist i Uppsala fyllde den 5 aug. 65 år. Stud.-ex. 58, fil. dr 69, professor 75. Censor vid mogenhetsex. för allm. läroverken 76, 78—06. Stadfullmäktig i Uppsala 79—90, inspektor för Stockholms nation i Uppsala 85—97.

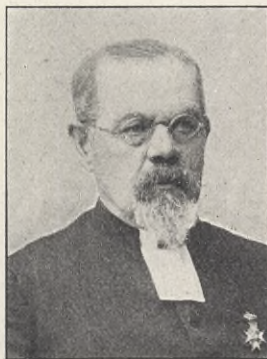
N. J. H. ENGLUND.

50 år fyller den 26 aug. förste provinsläkaren i Elfsborgs län, med. lic. Nils Englund i Venersborg Irlig förkämpe för lungotusanatorier i landet, kon mittledan ot för jubileumsanatorierna, synnerligen verksam för hygieniska reformer i länet. Kommunalt anlitad.

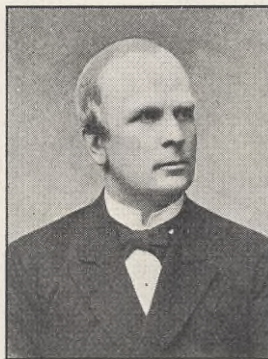
H. RHODIN.

75 år fyllde den 12 aug. spanske konsulin i Stockholm grosshandlaren Herman Rhodin. Etablerades sig 62.

O. PALM.

Kontraktspresten fil. o. teol. dr. Ored. Palm fyllde den 30 aug. 70 år. Stud.-ex. 58, fil. dr 65, teol. dr 97, kyrkoherde i V. Karleby och Saxtorp i Lunds stift 73, kontraktsprest i Hårjägers kontrakt 84, orator vid prästmötet i Lund 83, t. f. preses vid prästmötet i Lund 06.

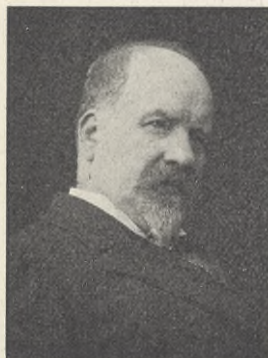
G. R. LILIENBERG.

65 år fyllde den 14 aug justitierådet Gustaf Robert Lilienberg. Stud.-ex 56, hofrättsex. 61, v häradshöding 66, revisionssekreterare 80, byråchef för lagären 83, expeditionsschef i justitiedep. 84, justitieråd 87.

F. W. LJUNGH.

Postinspektören i Mellersta postdistriktet Fredrik Wilhelm Ljungh fyllde den 2 augu ti 60 år. E. o. kontorsskrivare 66, 74 postexpeditör, 75 kontollör, 93 postmästare i Helsingborg, förordnades 82 till postinspektor i centrala järnvägspostdistriktet, 93 förordnad såsom chef för mellersta postdistriktet.

S. ANDERSON.

Den bekante porträttskulptören Sven Anderson i Helsingborg fyllde den 24 augusti 60 år.

O. FISCHERSTRÖM.

Verkställande direktören i Vänersborgs Enskilda Banks afdelningskontor i T. ollhättan bankdirektör Oskar Fischerström fyllde den 16 aug. 55 år. Ordförande i kommunalstämman och kommunalnämnden.

A. P. ERIKSON.

Ordföranden och hedersledamoten i Helsinglands Fornminnessällskap telegrafkommissarien i Hudiksvall Anders Peter Erikson fyller d. 2 sept 55 år. Stud.-ex 74 inträdt i telegrafverkets tjänst s. å., assistent i Stockholm 83, kommissarie af 1:a klass i Hudiksvall 91. Sekr. i Helsinglands Fornminnessällskap 92, ordf. 96, hedersledamot 03.

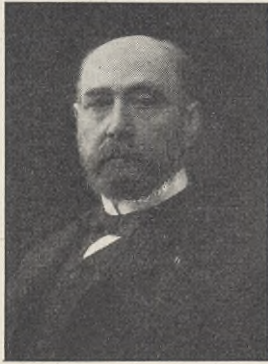
O. VON FEILITZEN.

50 år fyllde den 14 aug. tygmästaren majoren Otto von Feilitzen i Stockholm. Officer 76, major 03. Föreståndare för artillerimuséet 02, tygmästare i Stockholm 02. Sedan 89 sekreterare i föreningen för sinnesslöa barns vård, sedan 02 revisor i drätselnämnden.

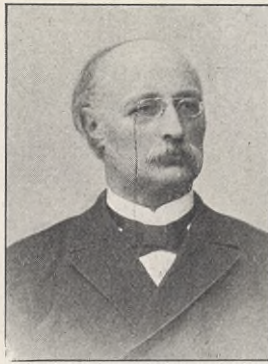
S. J. SVENSSON.

Apotekare Sven Johan Svensson i Malmköping fyllde den 17 aug. 75 år. Innehar sedan 61 personliga privilegiet å apoteket i Malmköping. Ledamot af kommunalfullmäktige, kyrko- och skolrådet i Malmköping, styrelseledamot i Villattinge sparbank, m. m.

G. A. BASTMAN.

Grosshandlaren Georg A. Bastman i Stockholm fyllde den 10 aug. 70 år. Sedan 58 handlande och borgare i Stockholm. Led. af kyrkorådet i finska församlingen samt kassaförvaltare därst. 22 år, kassaförvaltare uti Svenska jägarförbundets centralafdelning i 32 år. Framstående jägare.

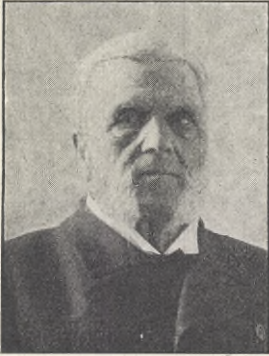
C. G. LUNDQUIST.

Professor Carl Gustaf Lundquist i Uppsala fyllde den 5 aug. 65 år. Stud.-ex. 58, fil. dr 69, professor 75. Censor vid mogenhetsex. för allm. läroverken 76, 78-86. Stadsfullmäktig i Uppsala 79-90, inspektor för Stockholms nation i Uppsala 85-97.

N. J. H. ENGLUND.

50 år fyller den 26 aug. förste provinsialläkaren i Elfsborgs län, med. lic. Nils Englund i Venersborg Ilrig förkämpe för lungotssanatorier i landet, kommittéledan ot för jubileumsanatorierna, synnerligen verksam för hygieniska reformer i länet. Kommunalt anlitad.

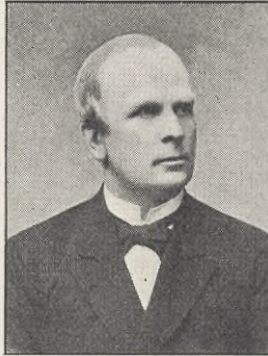
H. RHODIN.

75 år fyllde den 12 aug. spanske konsulin i Stockholm grosshandlaren Herman Rhodin. Etablerade sig 62.

O. PALM.

Kontraktsposten fil. o. teol. dr Ored. Palm fyllde den 30 aug. 70 år. Stud.-ex. 58, fil. dr 65, teol. dr 97, kyrkoherde i V. Karleby och Saxtorp (Lunds stift) 73, kontraktspäst i Harjagers kontrakt 84, orator vid prästmötet i Lund 83, t. f. preses vid prästmötet i Lund 06.

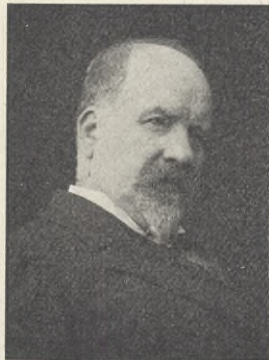
G. R. LILIENBERG.

65 år fyllde den 14 aug justitierådet Gustaf Robert Lilienberg. Stud.-ex. 56, hofrättsex. 61, v häradshöding 66, revisionssekreterare 80, byråchef för lagärenden 83, expeditionsschef i justitiedep. 84, justitieråd 87.

F. W. LJUNGH.

Postinspektören i Mellersta postdistriktet Fredrik Wilhelm Ljungh fyllde den 2 augu ti 60 år. E. o. kontorsskrifvare 66, 73 postexpeditör, 75 kontiollör, 93 postmästare i Helsingborg, förordnades 82 till postinspektor i centrala järnvägspostdistriktet, 93 förordnad sasom chef för mellersta postdistriktet.

S. ANDERSON.

Den bekante porträttskulptören Sven Anderson i Helsingborg fyllde den 24 augusti 60 år.

O. FISCHERSTRÖM.

Verkställande direktören i Vänersborgs Enskilda Banks afdelningskontor i T. ollhättan bankdirektör Oskar Fischerström fyllde den 16 aug. 55 år. Ordförande i kommunalstämman och kommunalnämnden.

A. P. ERIKSON.

Ordföranden och hedersledamoten i Helsinglands Fornminnessällskap telegrafkommissarien i Hudiksvall Anders Peter Erikson fyller d. 2 sept 55 år. Stud.-ex. 74 inträdt i telegrafverkets tjänst s. å., assistent i Stockholm 83, kommissarie af 1a klass i Hudiksvall 91. Sekr. i Helsinglands Fornminnessällskap 92, ordf. 96, hedersledamot 03.

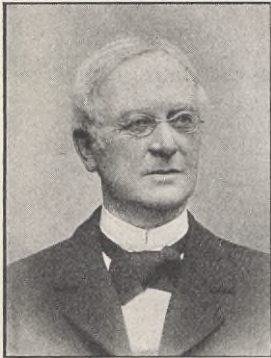

O. VON FEILITZEN.

50 år fyllde den 14 aug. tygmästaren majoren Otto von Feilitzen i Stockholm. Officer 76, major 03. Föreståndare för artillerimuséet 02, tygmästare i Stockholm 02. Sedan 89 sekreterare i föreningen för slinnesslöa barns vård, sedan 02 revisor i drätselnämnden.

PORTRÄTTGALLERI

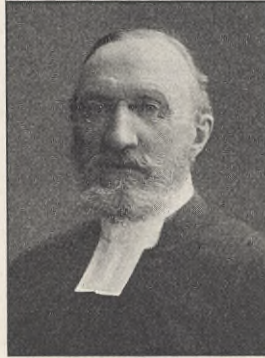
C. R. A. VON POST. †

Den 11 aug. afled i Gefle v. häradshöfding Axel von Post. Född 17, stud.-ex. 36, kansl.ex. 37, ex. till rättegångsverken 40, v. häradshöfding 45, ombudsman för Gefleborgs läns Brandstodsbolag 53-88. Ombud vid kyrkomötet åren 73, 78. Inneh. åtskilliga förtroendeuppdrag.

F. A. LUNDBOM. †

Garverifabrikören Fritz August Lundbom afled den 11 aug. i Tyringe. F. d. mångårig ledamot af stadstullmäktige och drätselkammaren i Lund samt anlitad kommunalman.

G. STRÖMER. †

Prosten och kyrkoherden Gustaf Strömer afled i Lund d. 10 aug. Född 37, stud.-ex. 56, prästvigd 61, kyrkoherde i Lyngby 77, kontraktsprost i Torna kontrakt 85-01. Ord. i beviljn.-beredn. för Lyngby m. fl. skolar sedan 78. Dessutom ordförande och led. i en hel del styrelser, kommittéer och sällskap.

BLIF MEDARBETARE i HVAR 8 DAG

Skrif aldrig och fråga först — tid går därvid förlorad — utan insänd hvad Ni tror lämpar sig för tidningen, vare sig berättelser, uppsatser eller goda fotografier af tilldragelser m. m. för dagen.

(Forts. fr. sid. 772).

och vräkt ned den på botten af båten, hvilken under tiden drivvit upp bland bränningarna. Det blir en ny kamp vid årorna, men han släpper ej hoppet, ehuru han först efter en half timmes arbete anser sig räddad och kan vända åter hem — —

På stranden invid båthuset har hustrun hela tiden stått och späjat ut i dimman på det ställe där mannen försvunnit, och då en båtstäf slutligen dyker fram i mörkret, torkar hon en tår och skyndar upp till stugan efter ljus. . . Båten är i säkerhet. Fiskaren släpar upp den räddade, och lägger honom på stranden. Mörkret är så djupt, att han ej kan ur-

skilja mannens anletsdrag, men då hustrun återkommer och den räddade reser sig på armbågen, stirrande med en förvirrad blick på räddaren, tumlar denne baklänges af förvåning. Den han räddat med egen lifsfara är hans fiende Per Andersson. Ett ögonblick står han som bedöfvad. Så rycker han upp sig och rusar med lyft hand ett par steg framåt mot den andre. Blixtnabbt har den tanken korsat hans hjärna, att nu borde han gifva hafvet igen dess utsedda offer. Men lika hastigt häjdas han af en kraft som är hans vilja mångdubbelt öfvermåktig. . . Han tumlar tillbaka, står fastnaglad och utkampar striden mot sig själf, en strid, som i häftighet vida öfvergår den, han nyss haft med böljorna. . . Hvarför skulle den Högste pröfva honom så hårdt, hvarför skulle den, han räddat med fara för eget lif, just vara hans värste, hans ende fiende. Och hatet, detta hat, som lefva och närts och förökats för hvarje dag under den senaste veckan, blixtrar ånyo ur hans ögon, bröstet häfves våldsamt och musklerna spännas som i kramp. . . Men blott ett ögonblick. Så — faller han maktlös tillsammans. Reaktionen efter de häftiga ansträngningarna kommer, och bruten stapplar han upp mot stugan, besegrad och dock segrare.

HALMSTADLAXENS PIONIÄR.

Efter porträtt.

Klisché: Bengt Silfverparre.

FRU FIKEN JOHANSSON.

Åttio år fyllde d. 21 d:s fru Fiken Johansson i Halmstad, innehafvarinna af den världsbekanta laxaffär, som hon för 50 år sedan grundade. Och under ett halft sekel har nu den utmärkta Halmstads-laxen utgått snart sagt till hela den civiliserade världen från hennes föräldlingsanstalt.

Den gamla drog sig först nyligen tillbaka från affären, som nu skötes af hennes son. Hon är ännu vid god vigör.

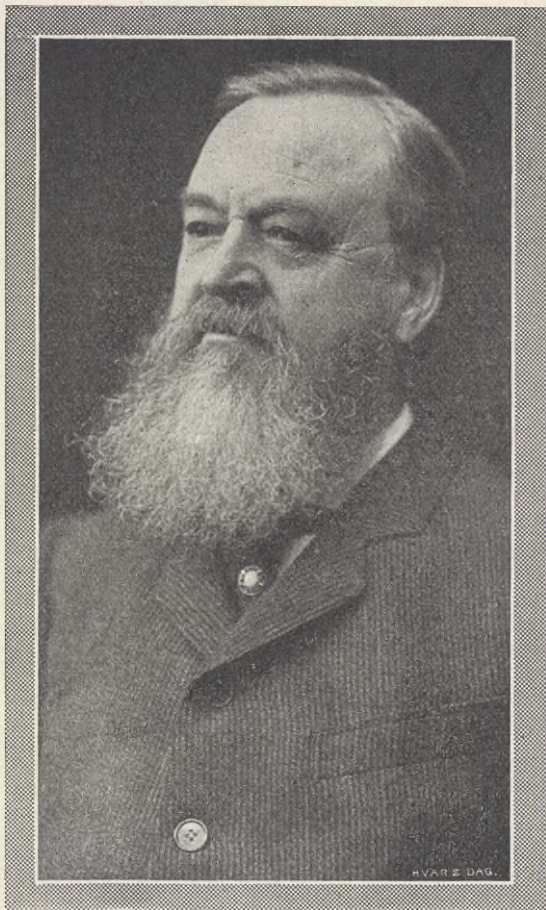

Amatörfoto.

Klisché: Bengt Silfverparre.

EN BELLMANSFÄST I AMERIKA.

I slutet af förra månaden hade Svenska Sångarförbundet i Chicago anordnat en lyckad Bellmansfäst från hvilken vi återgifva en fotografi, tagen vid uppförandet af enaktaren "En afton på tre byttor".

Efter porträtt.

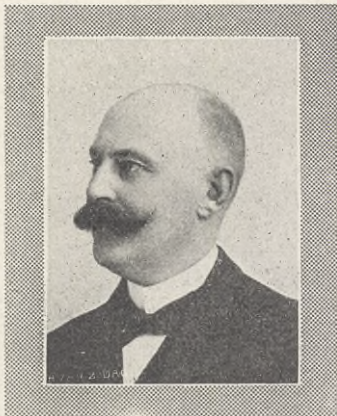
A. E. JOHNSON.

Klisché: Bengt Silfverparre.

Som bekant är, gästas Sverige för närvarande af den framstående svensk-amerikanske tidningsmannen Dr John A. Enander, hufvudredaktör för tidningen Hemlandet i Chicago, af hvilken vi meddelade helsidesporträtt i N:o 36. Som ett apropos meddela vi i veckans nummer porträtten af Hemlandets ägare, konsulin A. E. Johnsson, f. n. på besök i Sverige, samt tidningens ekonomidirektör hr C. Th. Strandberg. Hemlandet är Amerikas äldsta och mest betydande svenska tidning och firade sin femtionde årsdag förliden Januari.

Konsul Johnsson är också ägare af den betydande svenska tidningen Nordstjernen i Newyork samt chef för den stora ångbåtsfirman A. E. Johnsson i Newyork, Chic-go och Minneapolis. För några månader sedan blef han utnämnd till svensk konsul i Newyork. Hr Johnsson är en af de mest framstående af våra svenska affärsmän i Amerika.

Carl Theodor Strandberg tillhör den välkända författare- och konstnärsläkten med samma namn. Hans farbröder voro Paul Strandberg, som var redaktör för Post- och Inrikes Tidningar, C. W. A. Strandberg (Talis Qualis) samt Olof Strandberg vid Kungliga Operan, som på sin tid tillhörde Sveriges förnämsta tenorer. Herr Strandberg brås på släkten och är både som affärsman och enskild person högt värderad af den svenska kolonien i Chicago.

Efter porträtt.

Klisché: Bengt Silfverparre.

C. TH. STRANDBERG.

“Och riddaren red . . .”

Hvem har icke gnotat de orden? Det är den gamla sagan om riddaren som af trolljungfrun frestades till sin själ med en förtrollad dryck. Men riddaren anade oråd och i stället för att dricka tömde han hornets innehåll öfver axeln. Några droppar kommo därvid att falla på hästländen och afsvedde håren. Han sprängde iväg öfver hedarne hem till slottet. Efter honom kom en skara af kränkta troll framstormande, och han skulle säkert blifvit deras rof om icke en röst ur luften tillropat honom orden: Rid i korsför! hvilken trollformel räddade honom, då han lydde och red kors öfver plogfårorna på ett åkerfält. Hemkommen till slottet gick han in till sin käresta och omtalade för henne sitt äfventyr och hembjöd henne hornet som bevis på sin trohet. Men trolljungfruns ögon hade gjort riddarens själ okänslig för allt jordiskt skönt och han vände längtansfullt sin blick tillbaka till den plats, där han sett den fagra uppenbarelsen. Men plötsligt sjönk han ned och med fjärrbunden blick och leende läppar dog han inför sin älskades ansikte.

Beröfvad sitt mera legendariska skimmer är berättelsen om de ännu befinnliga relikerna denna. På slätten nära Trolle-Ljungby gård i Skåne ligger ett väldigt stenblock, den s. k. Maglestenen. Hvar julafton skall den ha bildat taket i en pelarhall, i hvilken trollen lekte och höllo dryckeslag. Fru Sissela Ulfstand, som satt änka på Ljungby hade hört detta förmålas, och en gång öfvertalade hon en stallsven att rida därbort och utröna hur det hängde ihop. Svennen välkomnades af dvärgar, som räckte honom ett horn och en pipa, båda honom dricka bergkungens skål och sedan blåsa i pipans båda ändar. Men mannen som varnades af en bergtagen kristen ungmö, fick brådt att slå ut drycken och fly med skatterna. Trollen förföljde med sådant ursinne att vindbryggan med knapp nöd hann dragas upp efter honom. Hästen störtade nästa dag, svennen dog den därpå följande. Klenoderna stannade på gården; flyttades de någon gång annorstädes, började alltid spökeri i de rum, där de förvarades.

Dryckeshornet är förfärdigadt af obekant djurslag. Det prydes af förgyllda silfverbeslag, hvilkas sirat hänvisa till 1300-talet. Pipan är vackert skuren i elfenben och kan blåsas i bägge ändar.

LJUNGBY HORN OCH PIPA.
Efter en i dessa dagar tagen fotografi.